

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

år. Noget senere håber jeg at være i stand til at fremlægge den økonomiske årsoversigt, som også vil kunne give anledning til debat om disse problemer. Men midt i de fra dag til dag svingende vurderinger af den økonomiske verdenskonjunktur vil der vist — med al den usikkerhed, en sådan vurdering indebærer — blandt alle erhvervskyndige og alle økonomisk kyndige være nogenlunde enighed om, at der næppe er grund til at forvente, at 1954 betalingsbalancemæssigt set skulle give bedre resultat end 1953, og at man snarere, idet man erkender, at det hele er umådelig usikkert, må være tilbøjelig til at regne med, at udsigterne for indværende år er lidt mørkere, end de var i fjor, så memorandumets argumenter og synspunkter på dette punkt må siges at være fuldkommen holdbare. Jeg tror derfor, man må konkludere i, at det standpunkt, man her har taget fra dansk side, er det rigtigste og sagligt mest holdbare, som Danmark overhovedet kunne tage.

Man kunne så spørge: Men hvordan er det fortsat gået i Paris, hvordan skrider arbejdet frem efter den procedure, man har aftalt? Ja, her går det desværre ikke så godt, som man kunne have ventet og håbet. Jeg fortalte, at Danmark havde indleveret sin besvarelse før jul; det ærede medlem nævnte datoen, det var vist en af de første dage i december. Det samme har Belgien gjort, men desværre har ingen andre af medlemslandene indleveret deres besvarelse til OEEC-organisationen, tværtimod har et enkelt medlemsland, nemlig Frankrig, rent ud givet udtryk for, at man overhovedet ikke agtede at indlevere. Dette er jo i fuldstændig modstrid med de beslutninger, der var blevet vedtaget. Man har i organisationen på embedsmandsniveau haft nogle debatter i den anledning, hvor det meget stærkt — jeg kan også sige meget skarpt — er blevet foreholdt Frankrig, at dette land, når det har tilsluttet sig en beslutning om at indlevere et sådant materiale, også måtte overholde sine forpligtelser. Men der opstod naturligvis i organisationen det problem, om de andre lande nu kunne gå videre, når et enkelt land fuldstændig nægtede at følge den aftalte fremgangsmåde. Her kan jeg sige, at man fra dansk side er gået meget stærkt ind for, at man,

uanset at Frankrig endnu ikke har villet aflevere noget, opfordrer de andre lande til at indgive deres materiale, så den aftalte fremgangsmåde kan fortsætte og det liberaliseringsarbejde, man håber bliver resultatet heraf, kan føres videre. Det vil altså sige, at stik imod, hvad det ærede medlem er gået ud fra ved formuleringen af sin forespørgsel, har Danmark ikke afvist at deltage i liberaliseringsarbejdet, men har tværtimod som den ene af kun to nationer svaret i henhold til vedtagelsen, svaret positivt og givet udtryk for vilje til at gå videre under forudsætning af gensidighed og med henblik på, at det ikke blot er den danske import, der skal liberaliseres, men at Danmark også kan få samme frie adgang til de europæiske varemærkedere, som vi er villige til at give de europæiske landes eksportvarer til det danske marked.

Forespørgeren (*Viggo Starcke*): Jeg synes, det er fuldstændig rigtigt af den højtærede minister, at han i Danmarks interesse peger på de vanskeligheder, som andre lande lægger vor eksport i vejen, og han vil få min stærkeste støtte til at fortsætte med dette. Men det, som er det afgørende, er jo, hvad Danmark vil gøre, hvis ikke de andre lande vil lytte til vore formaninger, hvilket jeg ikke tør love at de vil gøre.

Når den højtærede minister i sit svar, for hvilket jeg takker ham, sagde, at min forespørgsel forsåvidt beroede på en misforståelse, vil jeg gerne berigtige dette, thi selvom der ikke var egentligt forslag til en beslutning dernede, og selvom en beslutning ikke blev vedtaget, lå der et forslag, og dette forslag gav den danske regering kun en meget betinget tilslutning til, idet den danske regering sagde ja i princippet, men i realiteten tog en meget lang række reservationer.

Det er disse reservationer, den højtærede minister mener er berettigede, men som jeg mener er uholdbare. Ministeren gjorde for lidt siden opmærksom på, at en betingelse for, at vi kan liberalisere yderligere, var, at der skete det og det, at Danmark måtte opstille en række forudsætninger for at kunne tiltræde en videre liberalisering. Han sagde, at det er ikke nok, at de andre lande nedsætter deres restriktioner, hvis de stadig beholder eller forøger